

मौलिः

(अधरोमेदे, स्त्री । यथा, हरिवंशे । १२।८।४७।
 “काश्या प्रारहती चैव मौनेयाधरवः स्मृताः ॥”
 मौरजिकः, त्रि, (सुरजन्तदादनं शिष्यमस्य ।
 सुरज + “श्रुत्पम्” ३।४। ५५। इति ठक् ।)
 सुरजवाद्कः । इत्यमरः । २। १०। १३।
 मौखं, स्त्री, (सर्खस्य भावः । सर्ख + “वर्णदृष्टा-
 दिभ्यः ञच्” ५। १। १२३। इति ञच् ।)
 जाचम् । इति हेमचन्द्रः । २। २२६। (यथा,
 संश्रुते शारीरस्थाने ४ अः ।
 “अनवस्थितता मौखं भीरुत्वं चलिनाथितम् ॥”)
 मौर्वी, स्त्री, (सर्वाया विकारः । सर्वा + “अव-
 यये च प्राख्यौषधिदृष्टेभ्यः” ४। ३। १३५।
 इति ञच् । डीप् ।) धनुर्गुणः । इत्यमरः ।
 २। ८। ८५। (यथा, रघुः । १। १६।
 “शास्त्रैवकुशिता बुद्धिमौर्वी धनुषि चातता ॥”
 अजशङ्गी । इति रत्नमाला । कौंगा इति
 भाषा । (सर्वाभयो । यथा, मनौ । २। ४२।
 “मौञ्जी चिह्नसमा शृङ्गा काया विप्रस्य
 मेखला ।
 चन्धिस्य तु मौर्वी ष्या वैश्यस्य श्रवता-
 नवी ॥”)
 मौलः, पुं, (मूलं वेदेति । मूल + ञच् ।) भूयादे-
 र्मूलज्ञाता । मोड़ल् इति भाषा । यथा,—
 “यत् परम्परया मौलाः सामन्ताः स्वामिनं
 विदुः ।
 तदन्वयस्यागतस्य दातया गोत्रजैर्मही ॥”
 इति दायतत्त्वम् ॥
 तस्य लक्षणं यथा,—
 “ये तत्र पूर्वं सामन्ताः पश्चाद्देशान्तरं गताः ।
 तन्मूलत्वानु ते मौला ऋषिभिः परिकीर्तिताः ॥”
 इति मिताचरा ।
 (विजिगीविरिमधोदासीनः । यथा, कामन्द-
 नीये । ८। ३४।
 “चत्वारः पार्थिवा मौलाः पृथङ्मित्रैः सहा-
 दकम् ॥”
 मूलभूते, त्रि । यथा, तत्रैव । ८। २५। [याः ।
 “मौला दादश् यास्वन्ता ह्यमात्यायास्तथा च
 समतिस्त्राधिकार्यताः सर्वं प्रकृतिमखलम् ॥”)
 मौलिः, पुं, स्त्री, (मूल + सुतङ्गमादित्वात् इच् ।)
 चूडा । (यथा, महाभारते । ६। ५६। ५।
 “यवसुह्रा स वामने पदा मौलिसुपास्युश्चतु ॥
 शिरश्च राजसिंहस्य पादेन समलोकयेत् ॥”
 किरोटम् । (यथा, हरिवंशे । ६७। ३०।
 “इयञ्च वा मया मौलिरुद्धता वरुणालयात् ॥”
 संयतकेशः । इत्यमरः । ३। ३। १६२। (यथा,
 रघौ । ७। ६६।
 “स चापकोटीनिहितैकवाहुः
 शिरश्चनिष्कर्षणभिनमौलिः ।
 ललाटवह्न्यमवावरिन्दुः
 भीतां प्रियामेव वचो वभाषे ॥”)
 मक्तकम् । इति हेमचन्द्रः । ३। २। २३० ॥
 (यथा, आष्यासप्तशत्याम् । ४२४।

मौलिकः

“भालनयनेऽभिरिन्दुमौली गात्रे भुजङ्गमखि-
 हीपाः ॥”
 प्रधानः । यथा, मार्कण्डेये । ५६। १४।
 “मौलयस्ते महाकायाः शाकपोतकरम्भकाः ॥”
 मौलिः, पुं, (मूलस्यादूरभवः । मूल + सुतङ्ग-
 मादित्वादिच् ।) अशोकवृक्षः । इति मेदिनी ।
 मौलिः, स्त्री, (मूले जाता । मूल + इच् ।)
 भूमिः । इति मेदिनी ।
 मौलिकः, पुं, (मूले आद्ये जातः । मूल + ठच् ।)
 कुलीनभित्तः । यथा राष्ट्रीयवारेन्द्रजास्रणस्य
 श्रोत्रियः तथा कायस्थस्य मौलिकः । एवं दाचि-
 नाथवैदिकब्राह्मणस्य अन्यपूर्वमापरिणीतापि तत्-
 पदवाच्यः । वज्रलकायस्थस्य स च मध्यम्यशब्द-
 वाच्यः । यथा । अथ मध्यम्यलक्ष्यमाह ।
 मध्यम्यशब्दो ऋद्ध इत्यन्वः । इत्युच्यते ।
 मध्यम्यः कुलमध्यम्यकुलीनस्य विग्रामस्यल-
 मिश्रणैः । मध्यम्यशब्दस्य लक्षणान्तरम् । कुली-
 नेतरसिद्धवंशजातकाले सति दशपुरव्यावधि
 अगवच्छिन्नकुलाचैर्गलं मध्यम्यत्वम् । स च
 द्विविधः । सिद्धः साध्यश्च । सिद्धत्वं प्रकृत-
 मध्यम्यत्वम् । प्रकृतसिद्धवंशजातत्वे सति दश-
 पुरव्यावधिकुलाचैर्कलं सिद्धत्वम् । सिद्धपदा-
 काङ्क्षिते सति दशपुरव्यावधिकुलाचैर्कलं साध्य-
 त्वम् । अस्य प्रशंसामाह ।
 “कुलीनकुलरचार्यं विवादेषु सीमांसया ।
 एतेषां गुणमाश्रित्य मध्यम्यः कुलसुतमम ॥”
 इति कुलदीपिका ॥३॥
 दक्षिणराष्ट्रीयकायस्थस्याहसकौलिका यथा,—
 “गौड़ोष्टी कौर्निमन्तश्चिरवसतिक्षता मौलिका
 ये हि विद्वा-
 स्ते दत्ताः सेगदाषाः करगुहचक्षिताः पाणिताः
 सिंहदेवाः ।
 ये वा पद्याभिसुखाः स्थितिबिग्नयुवः समविष्टे
 द्विपूर्वा
 मित्राया वीक्ष्य राश्या चरखगुणयुता मौलिक-
 स्त्वेन साध्याः ॥”
 अपि च ।
 “सेनो दत्तः करो ज्ञेयो दाचो देवः प्रतिष्ठितः ।
 पाणितः सिंहधर्मज्ञो गुहः समौलिकाः
 स्मृताः ॥” ३॥
 द्विचतस्रिसाध्यमौलिका यथा,—
 “होड़ः खरधरधरणी वाज
 आषिच सोमः पेशुर सामः ।
 भञ्जो विन्दो गुह बल लोचः
 शम्भो वस्त्रो हुड भूँधि चन्द्रः ॥
 रुद्रो रक्षित राजादिस्त्री
 विष्णुर्नागः खिल पित्र गूतः ।
 इन्द्रो गुप्तः पाजो भद्र
 च्योमखाङ्कुर वन्युर नाथः ॥
 शौचिर्हेशो मानो गण्डो
 राहा राखा राहुत खाना ।
 दाहा दाना गण उपमाना ॥

मौषलं

खामः चोमो चर वै चोषः
 वीदस्तेजस्वार्थव आशः ।
 शक्तिभूतो ब्रह्मो ध्यानः
 चोमो जेमो बहून् रङ्गः ।
 गुरः कौर्निर्गणः कुण्डो
 नन्दो श्रीलो धनुर्गुणः ॥”
 इति द्विचतस्रिमौलिकाः ॥३॥
 अन्वयः ।
 “देवो भूदेवभक्तो गुहचक्षुशुभो दाच ईशान-
 दासः
 सेनो दत्तः सुदत्तामहितजनचयः पाणितो
 धर्मपालः ।
 सिंहः सिंहप्रतापः चितिनिकरकरादानदचः
 करोऽसौ
 गौड़ोष्टी संस्थितास्ते गुहगणनिपुणा मौलिक-
 स्त्वेन विद्वाः ॥३॥
 होड़नाथप्ररणीमिलसोमा
 भुजङ्गविन्दुगुराणराहुताः ।
 बद्रपालवलमामरचितता
 लोचशम्भुधिविष्णुधरराः ॥
 चन्द्रशौचिगुणिभद्रपेशुरा
 गण्डगुप्तचरकौर्निर्गणः ।
 खेमहेमगणनाथविष्णवो
 ब्रह्मरङ्गपिण्डहुडधनुर्गुणाः ॥
 त्रिजोऽग्वंखरधराधिच शक्तिभूताः
 चोमौष ध्यान विदशील यशोम नन्दो ।
 दाहाङ्कुरेशुभङ्गकमनोपमाना
 दानाश्रुतविदिता भुवि कौर्निमन्तः ॥
 श्रेष्ठादिस्त्री राख राहा खाना च खामक-
 क्षया ।
 द्विचतस्रिमिताः साध्या मौलिका विदिताः
 चितौ ॥”
 इति कुलाचार्यकारिका ॥३॥
 (देशविशेषः । यथा, मार्कण्डेये । ५७। ४८।
 “पौरिका मौलिकाश्चैव अश्रका भोग-
 बहूनाः ॥”)
 त्रि, मूलसम्बन्धिनि मौलसम्बन्धिनि च । (भार-
 भूतं मूलं हरति वद्व्यावहति वा । मूल +
 “तद्धरति वद्व्यावहति भारात् वंशादिभ्यः ।”
 ५। १। ५०। इति ठक् । मूलभारहारके मूलभार-
 वाहके मूलभारानेतरि च । इति याकरणम् ॥)
 मौषलं, स्त्री, (मूषलमिष । मूषलस्येहमिति वा ।
 मूषल + ञच् ।) मूषलवत् । यथा,—
 “गङ्गायां मौषलं क्षानं महापातकनाश-
 नम् ॥”
 इति प्रायश्चित्ततत्त्वधृतमविष्यपुराणवचनम् ॥
 महाभारतस्याष्टादशपूर्वमन्तर्गतपर्वविशेषः ।
 यथा,—
 “मौषलं पर्वं चोद्दिष्टं ततो घोरं सुदारुणम् ।
 महाप्रख्यानिकं पर्वं खर्गारोहणिकं ततः ॥”
 इति महाभारते आदिपर्व ॥
 मूषलसम्बन्धिनि, त्रि ॥